

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona wnosząca je podnosi trzy zarzuty.

1. Naruszenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem)

Sąd naruszył art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem), ponieważ nieprawidłowo zastosował zawarty w tym przepisie wymóg, by strony musiały „być reprezentowane przez adwokatów lub radców prawnych”. Sąd rozciągnął te wymogi na niezależność adwokata. Brzmienie i znaczenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału nie uzasadnia wykładni dokonanej przez Sąd. Wykładnia ta nie znajduje poparcia w orzecznictwie Trybunału. Nie była ona też przewidywalna i narusza zasadę pewności prawa.

2. Naruszenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem)

Zaskarżone postanowienie narusza art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem) również z tego powodu, że Sąd, ustalając brakującą niezależność adwokata, oparł się na przypuszczeniach, które nie znajdowały poparcia w faktach i w sposób oczywisty pominął okoliczności, które nie były sporne. Z tego też względu Sąd wyciągnął oczywiście błędne konsekwencje z faktycznych okoliczności sporu tudzież je przeinaczył.

3. Naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

Zaskarżone postanowienie narusza art. 47 akapity pierwszy i drugi karty praw podstawowych, ponieważ dokonana przez Sąd szeroka i niedająca się wywieść z brzmienia art. 19 ust. 3 statutu Trybunału wykładnia pojęcia „niezależności” adwokata strony skarżącej doprowadziła do tego, że wnoszący odwołanie został pozbawiony skutecznej ochrony prawnej.

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 30 maja 2018 r. w sprawie T-664/16 PJ/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), wniesione w dniu 10 sierpnia 2018 r. przez PC

(Sprawa C-531/18 P)

(2020/C 103/06)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: PC (przedstawiciele: J. Lipinsky i C. von Donat, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie sentencji postanowienia Sądu Unii Europejskiej z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie T-664/16 i przekazanie sprawy Sądowi celem ponownego rozpoznania;
- obciążenie Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania strona wnosząca je podnosi trzy zarzuty.

1. Naruszenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem)

Dokonane w zaskarżonym postanowieniu ustalenie niemożności orzeczenia w przedmiocie wniosku dotyczącego następstwa procesowego zostało oparte na błędnym przyjęciu niedopuszczalności skargi w sprawie T-664/16, a także na błędnym przyjęciu znaczenia relacji między wnoszącą odwołanie a skarżącym. Sąd odrzucił skargę w sprawie T-664/16 z naruszeniem art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości, ponieważ błędnie zastosował zawarty w tym przepisie wymóg, by strony musiały „być reprezentowane przez adwokatów lub radców prawnych”. Sąd rozciągnął te wymogi na niezależność adwokata. Brzmienie i znaczenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału nie uzasadnia wykładni dokonanej przez Sąd. Wykładnia ta nie znajduje poparcia w orzecznictwie Trybunału. Nie była ona też przewidywalna i narusza zasadę pewności prawa.

2. Naruszenie art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 51 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem)

Zaskarżone postanowienie narusza art. 19 ust. 3 statutu Trybunału Sprawiedliwości (w związku z art. 175 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem) ponadto z tego powodu, że Sąd, niewłaściwie stosując ten przepis, przyjął, że wnosząca odwołanie, przedkładając wniosek dotyczący następstwa procesowego, nie była reprezentowana przez niezależnego adwokata i z tego względu jej wniosek był niedopuszczalny. Przyjęta przez Sąd za podstawę wykładni wymogu niezależności adwokata nie znajduje uzasadnienia ani w brzmieniu, ani w znaczeniu art. 19 ust. 3 statutu Trybunału (w związku z art. 175 § 3 regulaminu postępowania przed Sądem).

3. Naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej

Zaskarżone postanowienie narusza wreszcie art. 47 akapity pierwszy i drugi karty praw podstawowych, ponieważ dokonana przez Sąd szeroka i niedająca się wywieść z brzmienia art. 19 ust. 3 statutu Trybunału wykładnia pojęcia „niezależności” adwokata strony skarżącej doprowadziła do tego, że wnosząca odwołanie została pozbawiona skutecznej ochrony prawnej.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Trgovački sud u Zagrebu (Chorwacja) w dniu 18 marca 2019 r. – EOS Matrix d.o.o. / Entazis d.o.o.

(Sprawa C-234/19)

(2020/C 103/07)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Trgovački sud u Zagrebu

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EOS Matrix d.o.o.

Strona pozwana: Entazis d.o.o.

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2019 r. Trybunał uznał się za oczywiście niewłaściwy do rozpoznania pytań przedstawionych przez Trgovački sud u Zagrebu.
